

عنوان مقاله:

تحلیل وضعیت تاب آوری شاخص های کالبدی مسکن شهر تبریز در برابر حوادث غیرمترقبه

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 9، شماره 33 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اکبر تقیولو - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه ارومیه

مجتبی مفرح بناب - عضو هیات علمی گروه مهندسی معماری دانشگاه بناب

علی مجنو نی توتاخانه - مدرس گروه مهندسی معماری دانشگاه بناب

احمد افتاب - مدرس دانشگاه ارومیه و دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی وضعیت شاخص های مسکن شهری با رویکرد تاب آوری مسکن شهری تبریز است، روش پژوهش از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و جهت وزن دهی به شاخص ها از مدل AHP و برای ارزیابی و رتبه بندی تاب آوری هر یک از مناطق شهری تاپسیس و ویکور و برای تولید نقشه از GIS استفاده شده است. در این پژوهش، هفت شاخص کالبدی شامل: مصالح یا اسکلت ساختمانی، کیفیت مسکن، قدمت ابنیه، نمای مسکن، تعداد طبقات، امکانات رفاهی و تراکم آن ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از تحلیل یافته های پژوهش گویای آن است که به لحاظ کالبدی شهر تبریز در وضعیت مطلوبیت متوسط قرار دارد. از نظر شاخص هفت- گانه بارگذاری شده، شاخص های امکانات رفاهی دارای بالاترین مطلوبیت و شاخص های مصالح دارای کمترین مطلوبیت است؛ همچنین شاخص های امکانات رفاهی و طبقات ساختمان بالاتر از حد وسط مطلوبیت (500/0) و چهار متغیر بعدی پایین تر از حد متوسط بودند. علاوه بر این در شاخص های مصالح، کیفیت، قدمت ابنیه و نمای منطقه یک مطلوب ترین و در شاخص مصالح منطقه دو نامطلوب ترین و در شاخص های کیفیت مسکن، قدمت ابنیه و نمای منطقه پنج نامطلوب ترین بودند. در رابطه با شاخص مصالح نیز منطقه هشت مطلوب ترین و منطقه شش نامطلوب ترین منطقه بودند. در نهایت براساس نتایج ویکور منطقه سه تاب آورترین و منطقه دو ناتاب آورترین منطقه در برابر وقوع حوادث بوده است. در نهایت با توجه به یافته های پژوهش پیشنهادات کاربردی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مسکن شهری، شاخص های کالبدی، تاب آوری، مدیریت بحران، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1029555>

